

■ М. СОЛІМЧУК, ветеринарний фельдшер Великомежирицької дільниці ветмедицини Корецького району Рівненської області

ЗАГАДКОВЕ БУЙСТВО

Великомежирицька дільниця ветмедицини обслуговує 8 населених пунктів. Деякі розташовані поблизу лісових масивів, тож часто доводиться виїжджати на виклики і надавати допомогу саме з кровопаразитарних захворювань тварин.

Так було і цього разу. Зателефонувала власниця з віддаленого хутора та повідомила, що її тварини якось дивно поведуться вдень на пасовищі: не пасуться, бігають на прив'язі по колу, хвицаються, до того ж різко зменшилася кількість молока. Зранку і ввечері корова та нетель – спокійні.

При проведенні клінічного огляду цих тварин ніяких патологічних відхилень від норми я не помітив. Крім того, мене вразило, що собака не вилазить з буди, а кіт не виходить із хати. В перший день обстеження причину такої поведінки і діагноз не встановили.

Наступного дня мені зателефонував черговий спеціаліст із районного відділу МНС і попросив приїхати до господині, в якій напередодні я проводив клінічний огляд тварин. Лаконічно заявив: «Це ваші проблеми», що мене дуже здивувало та насторожило.

Прибувши на місце, побачив, як кілька чоловіків здалеку спостерігали за дахом будинку. На німе запитання відповіли: «Шершні». І цим було сказано все.

Власниця будинку – людина похилого віку, тож тривалий час не піднімалася на горище, де шершні й облаштували своє

житло між кроквами – завбільшки з балию. Це саме вони напали вдень на пітну худобу, внаслідок чого вона ставала неспокойною.

Спільними зусиллями ми розробили план дій.

Спеціалісти ветмедицини мали обробити пульверизатором з інсектицидом шершневе лігво, а спеціалісти МНС – зняти його з горища та спалити.

Свою справу я зробив, а двоє бійців МНС, одягнувши пожежні костюми та шоломи, кілька годин працювали заступом і палили вогнище.

Так взаєморозуміння і взаємодопомога двох служб змогли розв'язати несподівану та складну проблему. ☺

■ І.М. СТЕФАНІК, лікар ветмедицини Печеніжинської ДЛВМ Коломийського р-ну Івано-Франківської обл.

Жарти природи

Часто-густо бувають такі жарти у свинарстві, коли, крім крипторхидів (нутраків), трапляються гермафродити, які після відгодівлі та забою неабияк розчаровують власників. Розповім про цікавий випадок.

Власник господарства з відгодівлі свиней попросив мене каструвати дорослу тварину. Мене вразили розміри свині: заввишки 80–90 см, довжина тіла досягала 2 м, ноги були, як у корови, з ротової порожнини стрімилі ікла, мов у дикого кабана. Звернув увагу на статевий орган: піхва була набряклою, темно-червоного кольору, завбільшки

з долоню. Повідомив власникам, що тварина в охоті й треба почекати два тижні, щоб матка прийшла в норму, на що ті мені відповіли: «Вона постійно в охоті».

Поміркувавши, я взявся до роботи. Спочатку наклав на щелепу петлю. За допомогою працівників господарства зафіксував тварину на великій драбині, розмістивши під нахилом униз головою. Обробивши операційне поле, зробив розріз, як під час кастрації свинок, та дістався до черевної порожнини, де промацав ріг матки, що був дуже збільшений і пульсував.

Обстежуючи далі орган, виявив округле, пружне тіло (сім'яник на кінці рогу матки) завбільшки з кулак. Довелося подовжити розріз і зробити резекцію рогів, що також були збільшені та набрякли.

Витягнувши сім'яник з першим рогом матки, дійшов до її біфуркації й витягнув назовні другий, на кінці якого була та сама проблема і жодних слідів яєчників. Після цієї процедури нижче біфуркації на тіло матки наклав прошивну лігатуру, відрізав два роги із сім'яниками, обробив місце відрізу йодом, очеревину зашив кисетним швом, засипав рану септонексом, після чого наклав шви на шкіру. Все, що я видалив із тварини, заповнило п'ятнадцятилітрове відро. Отакі сюрпризи часом підносить нам природа. ☺